

میثم محجوبی - گروه ورزش

یکی از پرافتخارترین ورزشکاران ایران، جانباز ۷۰ درصد و قهرمان چندین دوره پارالمپیک در رشته دوومیدانی، سه شنبه شب بر اثر تبعات ناشی از جراحات دوران جنگ به درجه رفیع شهادت نائل شد. مختار نورافشان دارنده ۵ مدال طلا و در مجموع ۷ مدال در مسابقات پارالمپیک بود، رکوردی که همچنان دست‌نیافتنی به نظر می‌رسد.

نورافشان که در ۱۵ آذر سال ۱۳۴۶ در شهرستان ریگ از توابع بندرگناوه استان بوشهر به دنیا آمده، از دوران نوجوانی به شیراز آمد و برای همیشه اینجا ماندگار شد؛ «من از نوجوانی برای درس خواندن و طلبگی به شیراز آمدم و طلبگی را تا سطح دو هم ادامه دادم اما هیچ‌وقت لباس نیپوشیدم. حالا بیش از چهار سال است شیراز زندگی می‌کنم».

او که در چند هفته اخیر به دلیل مشکلات کلیوی و اثرات ناشی از جراحات دوران جنگ در بیمارستان پیوند اعضای اوبعلی سینای شیراز بستری بود، به جمع هم‌زمان شهید خود پیوست.

در مهرماه سال ۹۹ با این قهرمان برجسته ورزش استان گفت‌وگویی انجام دادیم که مرور دوباره آن خالی از لطف نخواهد بود.

روحش شاد و یادش گرامی باد.

از چه سنی عازم جبهه شدید؟

از ۱۵ سالگی. یعنی در بهار سال ۶۱ به جبهه اعزام شدم و در مرحله آخر عملیات محرم بود که افتخار جانبازی را پیدا کردم. من جانباز قطع نخاعی و همین‌طور شیمیایی هستم و البته پیوند کلیه هم شدم به‌خاطر وضعیتی که بعداً برایم پیش آمد.

چه شد که در این سن کم تصمیم گرفتید به جبهه بروید؟

من در دوران تحصیل عضو بسیج هم بودم. وضعیت جنگ هم به‌گونه‌ای بود که با توجه به اتفاقاتی که در کشور می‌افتاد، تمام مردم و خودشان می‌دانستند که در جبهه‌ها حضور پیدا کنند و از آب‌وخاک و اسلام دفاع کنند. عراق هم فکر نکنید فقط یک کشور بود. تمام کشورهای دنیا پس از انقلاب با ما در افتادند. البته آن‌ها پشت پرده بودند و فرماندهی آن‌ها را صدام به عهده داشت.

قبل از جبهه رفتن هم ورزش می‌کردید؟

بله ولی نه در سطح حرفه‌ای. درحد دبیرستان و مسابقات استانی.

در چه نقطه‌ای مجروح شدید؟

دقیقاً نقطه‌ای که مجروح شدم تپه ۱۷۵ سمت شرفانی بود. منطقه صعب‌العبوری هم بود اما باید آن را می‌گرفتم که اشراف پیدا کنیم به شهر شرفانی تا شرایط بهتری برای عملیات بعدی فراهم شود. عملیات بسیار سختی بود و به‌خاطر صعب‌العبور بودن منطقه، خود عراقی‌ها هم فکر نمی‌کردند کسی بتواند از آنجا عبور کند. اما به هر سختی که بود، جبهه عبور کردند و پایین تپه که رسیدیم تیراندازی بسیار شدیدی رخ داد. از زمین و زمان آتش می‌ریخت. نمی‌توانم آن لحظات را با کلمات بیان کنم. حتی خودم هم وقتی به آن زمان فکر می‌کنم تعجب می‌کنم که چه کارهایی جبهه‌ها انجام دادند و چگونه هیچ هراسی از کشته شدن هم نداشتند.

مختار نورافشان: در این استان انگیزه کار را از ما گرفتند

باز خوانی گفت‌وگوی شیراز نوین با شهید پرافتخار عرصه ورزش:

روزهای جنگ را نمی‌توان با کلمه توصیف کرد

انگار هر چه دشمن بیشتر آتش می‌ریخت جبهه‌ها جری‌تر می‌شدند و بیشتر به‌سمت حریف پورش می‌پردند. ما کشته‌های زیادی دادیم تا تپه را فتح کردیم. من هم روی همان تپه بودم که از بغل تیر خوردم و از ناحیه نخاع آسیب دیدم.

پس از این اتفاق، چندتر طول کشید تا وارد ورزش شوید؟

شاید حدود شش ماه بعد بود که بعد از طی مراحل درمانی متوجه شدم قطع نخاع شده‌ام و دیگر باید با ویلچر رفت‌وآمد کنم. در آسایشگاه مازندران که روبه‌روی زمینس بود و جبهه‌های جانباز را به آنجا انتقال می‌دادند مستقر شدیم. در اولین جشنواره‌ای که برگزار شد و پانزده یا شانزده نفر از جبهه‌های جانباز در آن حضور داشتند، در سه رشته دوومیدانی، بسکتبال و ویلچر و تنیس روی میز شرکت کردم که بعد از آن به دوومیدانی روی آوردم. البته در بسکتبال و شنا هم مدال دارم.

از افتخاراتان بگویید

در اولین پارالمپیک بعد از انقلاب که

ایران در آن شرکت داشت، یعنی المپیک سنوئل ۱۹۸۸ عضو تیم بودم و آنجا هم با رکوردشکنی در رشته پر تاپ دیسک توانستم مدال طلا را به‌دست بیاورم. در ماده صد متر هم مقام پنجم را به‌دست آوردم پس از آن دیگر به‌طور مداوم عضو تیم ملی بودم و در اردوها شرکت داشتم. تا پایان دوران حرفه‌ای ۳۲ مدال بین‌المللی کسب کردم که هفت مدال در مسابقات پارالمپیک به‌دست آمد. پنج طلا، یک نقره و یک برنز در مسابقات المپیک و ۲۳ طلا، شش نقره و سه برنز در مجموع.

آخرین المپیک هم که در آن حضور داشتم المپیک ۲۰۰۴ آتن بود.

از چه زمانی وارد حوزه‌های مدیریتی ورزش شدید؟

پس از پایان حرفه‌ای مدتی مسئول کمیته دوومیدانی هیئت جانبازان و معلولین بودم. سپس مدتی هم مسئول کمیته بسکتبال و ویلچر بودم. چندین سال به‌عنوان دبیر و نایب‌رئیس هیئت فعالیت داشتم تا اینکه بالاخره تصمیم گرفتم در مجمع انتخاباتی شرکت کنم و در اسفندماه سال ۹۴ به‌عنوان رئیس هیئت جانبازان و معلولین استان فارس انتخاب شدم. چهار سال رئیس هیئت بودم تا

از عملکرد خودتان در این سال‌ها راضی هستید؟

باید از بیرون‌ها را قضاوت کنند اما چیزی که ما دیدیم این بود که تیم ما عملکرد خوبی داشت. ما در بحث اعزام‌ها هیچ چیزی کم نگذاشتیم. حتی زمانی می‌شد که شرکت‌کنندگان ما بیشتر از یک تیم می‌شدند و برای اینکه بتوانیم

حداکثر نفرت را اعزاز کنیم. با سایر استان‌ها هماهنگ می‌کردیم و اگر جای خالی داشتند از ورزشکاران خودمان در تیم استان‌های دیگر استفاده می‌کردیم تا به مسابقات اعزاز شوند و بتوانند آنجا خودشان را نشان دهند. چون ورزشکار نیاز به انگیزه دارد و یکی از عوامل انگیزشی حضور در مسابقات، دیده‌شدن است. بنابراین هر ورزشکاری از استان فارس حتی اگر از استان دیگری به تیم ملی دعوت می‌شد، در نهایت متعلق به فارس بود و از طرف فارس ملی‌پوش شده بود. همین باعث شد که مثلاً در رشته‌ای مثل فوتبال قطع عضو، از ۱۲ نفر این تیم ۸ نفر از استان فارس بودند. در رشته‌های دیگر هم این اتفاق افتاده بود که اکثر نفرت متعلق به فارس باشند. با توجه به اینکه هیئت ورزشی جانبازان و معلولین شامل ۳۲ رشته ورزشی است، من هم در خیلی از رشته‌ها فعال بودم و اشراف خوبی بر این هیئت داشتم. سعی کردم کمیته‌های فعالی را تشکیل دهم که همواره نظارت کافی بر اوضاع این رشته‌ها داشته باشند. در اعزامی که می‌خواستیم انجام دهیم معمولاً قبلش یک اردو در استان می‌گذاشتیم تا بچه‌ها بتوانند خودشان را بهتر محک بزنند و نشان بدهند.

در این مدت با چه مشکلاتی مواجه بودید؟

هیئت جانبازان و معلولین فراتر از یک هیئت معمولی است و در حد یک سازمان تربیت‌بدنی فعالیت می‌کند. به‌دلیل تعدد رشته‌ها. اما مسئولان آن‌چنان که باید و شاید ما را همراهی نکردند. در بحث ورزش معلولین باید هزینه‌های زیادی صورت بگیرد از بحث ویلچر گرفته تا سایر وسایل مخصوص آن. معلولین هم قشری هستند که هزینه کردن برایشان سخت است، یعنی ما باید یک پولی به آن‌ها بدهیم که بیایند سر زمین تمرین کنند و خودشان را توانمند کنند و از این حالتی که دارند تا حدودی خارج شوند. اما متأسفانه همواره تبعیض زیادی وجود داشته

بین ورزشکاران معلول و سایر ورزشکاران.

به‌عنوان آخرین سوال، چرا نتوانستید به‌عنوان رئیس هیئت به کارتان ادامه بدهید؟

وقتی شما می‌خواهید به‌جای خدمت کنید، باید سایر مسئولان هم از شما حمایت کنند. باید شما را بخواهند و بخشی از کار را به عهده بگیرند. عشق یک‌طرفه که نمی‌شود. باید مسئولان بیشتر کمک می‌کردند. بچه‌ها هم از من به‌عنوان کسی که سال‌ها در اکثر این رشته‌ها فعالیت داشتم، انتظار بیشتری داشتند. اینکه نمی‌توانستیم به‌طور کامل جواب‌گوی آن‌ها باشیم کمی برای من سخت بود. متأسفانه در استان فارس، ما فقط یک مجموعه یادگار امام را داشتیم که آن هم هر چه برایش هزینه می‌کردیم باز هم مشکل داشت. چیزی که مصوب و درخواست می‌کردیم را هم به ما نمی‌دادند تا بتوانیم یک کار اساسی انجام بدهیم. بنابراین کار به‌خوبی پیش نمی‌رفت. با این‌حال ما عملکرد موفقی داشتیم و توانستیم جایگاه هیئت استان را در سطح کشور ارتقا بدهیم. در بازی‌های آسیایی و پارالمپیک هم بهترین عملکرد را داشتیم اما متأسفانه چون همکاری لازم با ما انجام نشد تا بتوانیم خدمات بهتری به این عزیزان ارائه بدهیم، می‌توانم بگویم که این انگیزه را از ما گرفتند.

شرایط میزبانی افتتاح بود

اعتراف نوشاد عالمیان: تنیسور ژاپنی بهتر از من بود

سرمربی ایرانی تیم ملی تیراندازی ترکیه می‌گوید بعد از ۱۰ سال از او در رسانه‌ها نام آورده شده است. به گزارش ورزش سه، رحیم جوادری سرمربی ایرانی تیم ملی تیراندازی ترکیه که نخستین مدال این کشور در المپیک با هدایت او به دست آمد، درخصوص عملکرد تیم تیانجه ترکیه اظهار داشت: رقابت ترکیه و سرستان در فینال مسابقه بدی نبود و یک ماراتن برای رسیدن به مدال طلا بود. سرستان یکی از قدرتمندترین جهان در تیراندازی است ما هم تیم خوبی هستیم. تیرانداز ما در میکس جوان است و چند امتیاز از دست داد و نقره گرفتیم. اولین مدال المپیک ترکیه در تیراندازی در پاریس به دست آمد و برای این کشور راهی باز شد برای المپیک‌های بعدی.

وی در ادامه افزود: خدا را شکر دست خالی نبرتمی‌گردیم. بچه‌های ما جنگیدن و مبارزه کردن را یاد گرفتند و این برای من بسیار خوشایند بود چون من برنامه‌های زیادی برای المپیک ۲۰۲۸ دارم و در آنجا موفق خواهیم شد. سرمربی ایرانی تیم ملی تیراندازی ترکیه درخصوص فورس در این کشور و سایر کشورها در سال‌های اخیر گفت: چهار سال سرمربی جمهوری آذربایجان بودم و بعد از آن با پیشنهاد و درخواست رئیس فدراسیون تیراندازی ترکیه ۷ سال است به‌عنوان سرمربی و رئیس

شرایط میزبانی افتتاح بود

اعتراف نوشاد عالمیان: تنیسور ژاپنی بهتر از من بود

نوشاد عالمیان بعد از حذف از المپیک پاریس می‌گوید: نمی‌دانم در المپیک بعد هستیم یا نه. به گزارش ورزش سه، نوشاد عالمیان آخرین نماینده تنیس روی میز ایران در المپیک پاریس پس از شکست مقابل هاریموتوی ژاپنی گفت: بازی نزدیکی بود و هاریموتو واقعاً خوب بازی کرد. تنیسور ژاپنی در حال حاضر در بهترین فرم زندگی‌اش قرار دارد و در بانکوک تیر با شکست ۴ بر صفر تنیسور چینی قهرمان شد و شرایط خیلی خوبی داشت و امروز نیز عالی بازی کرد.

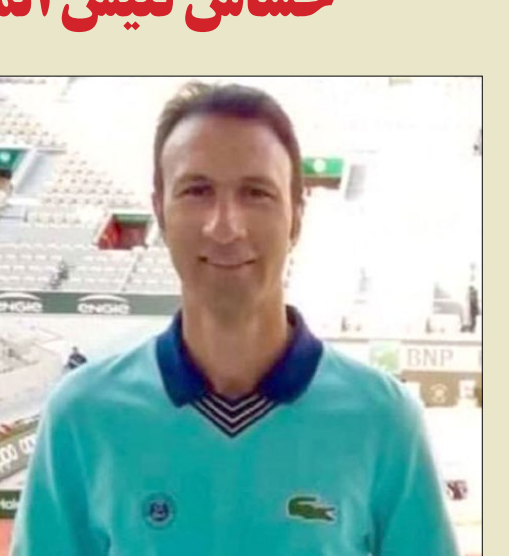
وی با ابراز رضایت از عملکرد خود گفت: واقعاً خوب بازی کردم، اما هاریموتو بهتر بازی کرد و در نهایت برنده شد. بازی پایایی بود و در ست آخر نیز ۴ بر یک جلو بودم، ولی نشد. قبل از بازی شانس برد را به خودم می‌دادم، اما همیشه جلوی من خوب بازی می‌کنند. سه بار با هم بازی کردیم و هر سه بازی نیز نزدیک بوده است. یک مقدار قرع برای من در المپیک سخت شد. خیلی از ژاپنی‌ها را می‌برم، اما هاریموتو جلوی من خوب بازی می‌کند.

تنیسور کشورمان درخصوص اعتراض خود به داوران گفت: یک صحنه کاملاً تنیسور ژاپنی از محل بازی بیرون رفت و ابراز رضایت از عملکرد خود گفت: واقعاً خوب بازی کردم، اما هاریموتو بهتر بازی کرد و در نهایت برنده شد. بازی پایایی بود و در ست آخر نیز ۴ بر یک جلو بودم، ولی نشد. قبل از بازی شانس برد را به خودم می‌دادم، اما همیشه جلوی من خوب بازی می‌کنند. سه بار با هم بازی کردیم و هر سه بازی نیز نزدیک بوده است. یک مقدار قرع برای من در المپیک سخت شد. خیلی از ژاپنی‌ها را می‌برم، اما هاریموتو جلوی من خوب بازی می‌کند.

تنیسور کشورمان درخصوص اعتراض خود به داوران گفت: یک صحنه کاملاً تنیسور ژاپنی از محل بازی بیرون رفت و ابراز رضایت از عملکرد خود گفت: واقعاً خوب بازی کردم، اما هاریموتو بهتر بازی کرد و در نهایت برنده شد. بازی پایایی بود و در ست آخر نیز ۴ بر یک جلو بودم، ولی نشد. قبل از بازی شانس برد را به خودم می‌دادم، اما همیشه جلوی من خوب بازی می‌کنند. سه بار با هم بازی کردیم و هر سه بازی نیز نزدیک بوده است. یک مقدار قرع برای من در المپیک سخت شد. خیلی از ژاپنی‌ها را می‌برم، اما هاریموتو جلوی من خوب بازی می‌کند.

داور ایرانی، قاضی دیدار حساس تنیس المپیک

به گزارش ورزش سه، مسابقات تنیس در المپیک پاریس با شور و هیجان خاصی دنبال می‌شود. بازی جوکوویچ و نادال نگاه‌های بسیاری به‌دنبال داشت و پس از آن علاقه‌مندان به این رشته منتظر مسابقات دیدنی دیگر هستند.

در مسابقات تنیس المپیک پاریس، ایران هم بی‌نمایند نیست. مسیح صلاح داور بین‌المللی کشورمان در پاریس قضاوت می‌کند و از نزدیک شاهد رقابت بهترین‌های دنیاست. مسیح صلاح این شانس را پیدا کرده که قضاوت بازی حساس آلکاراس را در کنار سایر داوران بر عهده بگیرد که خبری خوب به‌شمار می‌رود.

مسیح صلاح، داور ایرانی دیدار آلکاراس را در تنیس المپیک قضاوت می‌کند.